

ADEVĂRUL

FOAIE RELIGIOASĂ.

Zis'a Isus: „Eu sunt calea, adevărul și viața.”

ANUL: IV.

Apare în fiecare lună odată.

Abonamentul:

Peun an 3 cor. 50 f., pe 1/2 an 1 cor. 75

Pentru străinătate 4 cor.

Abonamentul să se trimeată la Szida Tódor Körös-Bökény. (Mai înainte Buttyán, com. Arad.

Toate scrierile să se trimeată la adresa: V. Berbec, la Körösbökény.

Despre boalele sufletești și vindecarea lor.

Nu numai corpul, ci și sufletul (spiritul) are boale, cari sunt mai periculoase ca cele corporale. Boala corporală cauzează dureri, nimicește organismul și dacă-l de grad mare, atunci cauzează moartea. Așa-i aceasta și la cele sufletești, cari încă mistuiesc, slăbesc și pot cauza moartea vecinică.

Soiurile boalelor corporale pot fi de multe feluri, ca de exemplu: Friguri, tifus, orbanț (foc viu), aprindere de plămâni, dureri de stomach, de măte, rărunchi, șcrofule, rac de os, cancer și altele.

Și boale sufletești sunt de foarte multe soiuri, precum: supărarea, trija, melancolia, iraciunea, amăreala, deșgusul, posomorirea, iritabilitatea, amărămintea, vanitatea, jalușia și mai multe. Toate acestea trec apoi în sirul păcatelor, precum: desperare, mânie, necredincioșie, pismă, poftă, necumăt, desfrângere, și altele.

Așa unele din boalele trupesti, precum și cele sufletești omul mai bătrân sau creștinul mai bătrân mai ușor le poartă, din contra copiii și creștinii începători să nimicească în ele.

Omul cel bolnav sufletește e așa, ca copilul, devine indispus (cu voie rea) și dacă vom a-l ajuta, nu să lasă.

Datorința păstorilor sufletești e, a cunoaște bolnavii sufletești și a-i vindeca. Dară la aceasta e de dorit, că în prima linie să fie însăși păstorul sănătos sufletește.

Pe ce să poate cunoaște că suntem sănătoși sufletește?

Omul cel sănătos poate lucra; așadar trebuie să fim în așa stare spirituală, care lucrul sufletește: grijirea, îndemnarea și învățarea blândă, mângâierea, îmbărbătirea și altele biruiește.

Omul sănătos dorește și consumă cu gust bun mâncarea; așadar dacă suntem sănătoși în suflet, atunci poftim și mâncăm cu lăcomia hrana sufletească. Iar hrana și beutura cea mai supremă și mai sănătoasă e cuvântul lui Dumnezeu, sfânta scriptură.

Omul cel sănătos nu are dureri, el să sânteste bine și dacă să atindecineva de el, aceea nu-l doare. Așa și omul cel sănătos sufletește nu-i simțicios. Vătămarile, defăimările, în

sultările nu-l ajung așa cu durere, că ar striga pentru ele; ba încă de tot ușor le poartă.

Ochiul cel sănătos să bucură de lumină și în pompa colorilor; ochiul cel bolnav caută întunerecul, pentru că lumina îi cauzează durere. Așadar omul cel sănătos sufletește iubește lucrurile răspânditoare de lumină; dară omului celui cu sufletul bolnav nu-i place a privi la adevărurile sufletești, pentru că acelea îl vatămă.

Urechea cea sănătoasă iubește tonurile cele frumoase, înse care ureche suferă de junghiuri, înecunjură tot tonul. Creștinul cel întreg iubește predicăția, cel bolnav nu o dorește.

* * *

Ce cauzează boalele?

1. Aerul rău.
2. Hrana rea.
3. Răceala.
4. Necurățenia.
5. Contagiunea.

1. Omul creștin trebuie să se silească la aceea, ca să fie încunjurat de aer bun sufletește. Trebuie dar să grijească, ca să nu ajungă sub înfrîngere rea sufletească. Lui nu-i iertat a gusta societatea celor necredincioși și celor ce să tîvălesc în păcate. Trebuie să se păzească a-și petrece vremea sa liberă în societatea așa unora, cari înjură, batjocoresc, mintesc, vorbesc bătăcărilor și grăiesc oamenilor. Toți aceștia respiră un aer foarte rău, în care este tot felul de materie stricăcioasă, spurcătoare și ruinează sufletul. Și tocmă pentru aceea trebuie să caute societatea acelor, cari să bucură în Domnul, să ocupă cu lucrului serioase și vecinice, respiră iubirea și stau sub conducerea Duchului sfânt.

Așadar pre creștinii cei îmbolnăviți din cauza aerului celui rău trebuie aduși cu înțelepciune la aerul bun, sau în societatea cea într'adevăr creștinească. Fie dară grija păstorului, ca

să existe astfel de societăți bune, plăcute, creștinești; fie-i mai ales grija, ca cel bolnav sufletește să ajungă sub conducere Duchului sfânt.

2. Tot omul credincios trebuie să știe, ca să se nutrească cu hrană bună, sănătoasă sufletească. Produsele literaturii lumestii îi dau nutremânt nesănătos. Romanele lumestii, piesele teatrale, anecdotele, glumele strică sufletul tot așa, ca mâncările cele veninoase sau stricate corpul. Pentru aceea servește omului sufletește mai întâi biblia, iar apoi să-și aleagă acele scrieri, cari îi servesc spre întărirea credinței, a încrederii și credincioșiei sale; prin cari să vestește adevărul; Dumnezeu să mărește și Isus Christos să predice, ca mântuitorul lumii. Apostolul Petru asemănă sfânta scriptură ca cuvântul lui Dumnezeu cu laptele cel curat. Acesta-i nutremântul cel mai bun la copii și și celor bătrâni e nelipsit.

Păstorul trebuie dară să se silească la aceea, ca să provază pre bolnavii săi cu produse bune literale. Tocmă pentru aceea sunt atât de lipsă cetirî plăcute, recreatoare, atrăgătoare religioase pe sama tînărimii! Și predicățiunea e nutremânt, trebuie dară, ca să se îngrijească păstorul de predicăție, care nu din înțelepciune omenască, ci dela Dumnezeu purcede. Nu de raționament omenesc, ci în dovedirea puterii dumnezeiești e bogată.

3. Mulți devin bolnavi sufletește din urmarea răcirii. Sunt adică așa slabi creștini, cari neîncetat trebuie ținuti în căldură prin blăndețe, purtarea noastră pretenoasă și iubirea noastră. Dacă văd asprime, cărtire, tractare necioplită, să descuragiază dela viața credinței și dorese după focul lumii. Au răcit, pentru că i-a încunjurat frigul. Să aducem dară pre cei răciți la aerul iubirii noastre desinteresată și în adevărata noastră pretenie. Să ne punem sila, să le facem și mai

Pupi si flori în adunare.

(Continuare.)

I.

Dacă noi numim tănărimea noastră podoaba și decorațiunea adunării, atunci nu am voi! să o vedem ca rose sau garoafe frante înaintea noastră în păhar, cari pentru o câteva clipe ne îmbucură cu frumseța și mirosul lor și apoi pier, ei voim a le privi pe ramurile și tufele lor și apoi a zice: Viața, care este în ei, și care la unii numai pupii s'a format încă, la alții a lucrat deja înflorirea, e tot aceea viață, care pre noi într'atăta ne-a adus, că noi preste puțin sau mult vom pica jos ca frunze vestejite. Cei ce vorbesc cu dispreț despre pocăința copiilor, dovedesc puțină înțelegere despre lucrarea cea minunată a charului lui Dumnezeu în inima omului. Dacă un păcătos cărunțit în păcat și rușine să pocăiește, care nu-l poate alta aduce ca viața sa cea folositoare, atunci credem noi în minunea cea mare a milei dumnezeiești și îndurare; dară oare-l mai puțin o așa minune, când Domnul înnoiește launtru unu copil, ca să fie întreagă viața sa Lui sfințită? Dacă Mântuitorul a dat totdeauna copiilor avantajul înaintea celor crescuți, dacă a vorbit așa cuvinte prețioase și mângăitoare despre ei precum: „Unora ca aceștia este împărăția cerurilor!“ Oare să nu credem atunci, că El poate îndeplini minunea pocăinții și la ei ca și la inimile celor mari și bătrâni? Dacă copilul tău de nouă sau zece ani pune întreaga sa nedejde pe Isus și iubește pre Mântuitorul cu căldura și puterea acestui sânt tănăr, atunci nu scutura din cap despre aceasta închipuire, ci mai mult crede, că viața, care în tine este, și s'a dat copilului tău prin Duchul sfânt, nief să nu vorbim despre cei ce au ajuns vrâsta de patrusprezece ani și au apucat pre Isus în credință.

Dară tu imi răspunzi: „Da, iubite

frate, aceasta-l bine și frumos dară caută numai mai bine la viața așa unor copii pocăiți și în general la tănărimea noastră! Nu vezi, că aici e de multe-ori de plâns și frângerea inimii? Unde-l serioșitatea creștinească? Cum stau cu sfințenia? Nu știi tu, că tănărimea noastră e plină de ușurință și superficialitate, că e plină de greșuri și păcate?“

Tu poți avea drept. E adevăr, ce tu vezi și spui. Dară nief noi pretenii copiilor și tănărimei nu căutăm prin ochilarii cu rose și uităm realitatea goală. Totuși poate că stăm tănărimei încă atât de aproape, că nu am uitat, cum am eugetat și lucrat și noi în vrâsta lor și cum am privit viața în acest timp. Și noi credem, că acela Dumnezeu, care pre noi ne-a scutit și condus, ne-a binecuvântat și regulat, așa că devenim mai copii și mai pricepuți, o va face și cu tănărimea de astăzi asemenea.

Ce se atinge deci de smintele și păcatele lor vederate, acelea nief de cum nu voim noi a le apăra, o nu! Păcatul este și rămâne păcat, și acela ne face nouă și Mântuitorului și aceluia, care-l comite, multă durere și vai. Dară frații mei bărbați și mai bătrâni, suntem noi cumva fără de sminte și păcate? Oare nu apasă ale noastre cu mult mai greu? Oare nu sunt acelea o pedică mult mai mare și scandal mai dureros? Să prețuim mai bine, mai cu dreptate tănărimea noastră, atunci mai puțin vom aștepta, înse din contra mai mult vom pimi și vom fi mai mulțămitori lui Dumnezeu pentru aceasta. Ei sunt pupii și florile noastre, podoaba noastră, cu tot aceea viață din Dumnezeu în ei, care este și în noi.

Dară iubită tănărime, eugetă deci la aceasta și nu uita nief când, că viața ta, cea de Dumnezeu dăruită, viața spirituală are să împodobească și să decoreze adunarea. Tu poți ceva face, ca să fie acela ca-ul. Tu poți da progres acestei viață. Arată

iubirea ta simplă, copilărească către Domnul Isus, către biblia ta, către adunare, către casa Domnului și către lucrul pentru El. Când se va observa iubirea ta la tine, atunci va fi și îndestulare și mulțămire, și înrîurirea frumseții împupirii și înfloririi tale va fi măreață.

II.

Tănărimea noastră credincioasă poartă tot aceea viață în sine, pentru aceea e ca podoaba și decorațiunea noastră.

Dară ea ne devine mult mai în-sămnată, dacă lăsăm a ne aminti, că ea totdeauna vorbește limba nedejdi vii pentru viitor. De sigur ar fi o privire foarte pătrunzătoare, dacă ași privi acum la o adunare, în care toți ar șede cu părul alb argintat înaintea mea și pe a căror fețe ar străluci demnitatea bătrâneții. Ce o mulțime a pețeniilor mai importante, a tăgăduirii de sine și predării spre Domnul - ar putea fi la o altă! Dară dacă aceasta ar fi adunarea, atunci m'ași înspăimânta, că în adevăr nu ar trebui să fiu profet, ca să le profesez apropierea sfârșitului. Dară când văd tănărimea, observ o tănărime număroasă, atunci zic: Aceasta adunare are viitor! Bătrânii vor merge acasă în onoare și vor ajunge la Domnul în mare onoare, dară tănărimea va rămânea aici, și ea va propăși și va umplea locurile bătrânilor, și va fi fie-care serviel, care-i făcut de ei, mai departe dus. Așa va umplea adunarea locul ei spre mărturie și binecuvântare pentru lume.

Oh, tănărime, eu trebuie să te iubesc, când văd, că viața din Dumnezeu e în tine. Tu-mi faci multe griji, că eu aș dori să văd puterea cea de prisos mai bine folosită, aș dori de multe-ori a ști timpul cel de prisos pentru lucruri mai bune aplicat și banii cei depuși cu mai multă dobândă, dară totuși te iubesc, pentru că tu-mi făgăduiești nădejde și îmi insuflă din nou bărbăție. Eu știu, tu

te desvoltezi, tu înflorești, și curând vei fi acolo, unde va abzice puterea onorațiilor nostri bătrâni, și apoi vei apuca tu cu energie și vei face cu bucurie lucrul, și adunarea se va bucura de tine, și binecuvântarea lui Dumnezeu se va răpăusa pe tine.

Scumpă adunare! Tănărimea ta îți asigurază sustarea ta. Pentru aceea prețniește-o mult și spune-i ție, că dacă i-a plăcea lui Dumnezeu, a iubi copiii, a atrage tănărimea la sine, tu poți din nou a te înoui și a întănări. Deci dacă voiești tu, ca lucrul să fie continuat după cugetul tău, atunci dă tănărimii tale exemplul cel mai bun. Cuvinte sunt de multe ori iute uitate, să par ca și când ar fi scrise în năsip, dară exemplul lucrează, exemplul să întipărește în inimă și memorie. Nu lăsa nici când a lipsi tănărimitii tale exemplele cele mai bune.

Voți scumpli părinți, oare nu-i și a inimii voastre bucurie și desfătare, când puteți vedea, cum fiul și ficele voastre nu numai învață ceva, nu numai a voastră stare o au, nu numai al vostru nume îl onorează, ci servesc și adunării? Nu umple săltarea inima ta, că, unde tu ai cântat cândva cântări Domnului, acum fiul tău, fiica ta cântă, unde cândva învăța tu precei mică despre Isus, acum fac copiii tăi deasemenea?

Cu adevărat, tănărimea noastră e o podoabă plăcută. Ea e nedejdea noastră cea vie pentru lucrul, care ni-lă încrezut Domnul nouă aici pe pământ. Și așa-i, voi tănărilor, voi pre noi, părinții voștri, și pre scumpii bătrâni nu ne veți amăgi în așteptările noastre. Voi veți rămânea credincioși și veți fi tari și înrădăcinați, precum și nouă ni iertat a prinde rădăcini, ca și întră batjocură și despreț, întră ispite și vrăsmășii să țineți sus steagul, care l-au desfăcut vrednicii nostri părinți așa curagioși și plini de putere și l-au purtat înainte.

Incă ceva din congres.

Era un cuget norocos a fraților o-mnitetului reuniunii noastre baptistice, că tocmat Philadelphia fu aleasă ca șezutul congresului de acum. Deoarece America fu aleasă pentru aceasta, ar fi aflat ei aici multe orașe, cari erau potrivite pentru primirea congresului, de exemplu Newyork, Washington, Cleveland, Chicago și altele, dară nici unul nu să potrivea așa ca Philadelphia. Nu numai este el orașul cel mai însemnat a statului Pennsylvania cu 1.600,000 locuitori, a unui stat, care stă în vestea culturii mai naltă a statelor unite, ci el formează punctul de mănecare pentru o parte a istoriei statelor unite, și stă în legătură strânsă cu multe fire a cursului formării istorică nu numai în America de nord, ci și cu continentul european.

Frații nostri și pentru aceea au fi ales Philadelphia ca șezutul congresului, că aici să află cam o sută de adunări baptiste și câteva din ele nu numai prin un număr nalt sunt distinse, ci și au biserică și capele mari și regulate alăturate cu școli și institute de învățat.

Congresul s'a deschis luni în 19 Iunie, după amiază 2 oare 30 minute. Sala templului era plină până la ultimul șezut. Galeriele erau îndesate de pline. Ca la 3000 reprezentanți a baptistilor erau din țările și neamurile lumii întregi de față. Deși ceilalți vizitatori — cari erau veniți, dară nu chemați, sau nu erau reprezentanți adeveriți ca trimesi — trebuiau să plătească numai biletul de intrat cu câte 2 dollari, totuși erau toate locurile vindute. Însemnarea locurilor și susținerea regulii era îndeplinită prin policisti nobili, cari erau vr'o 20 înlontru și afară de templu provăzind serviciul lor cu tact. Șezuturile în sala congresului erau așa împărțite, că reprezentanții nevorbitori de limba engleză aveau șezuturile

lor în șirele întâi lângă catedră. Apoi veniră cei ce vorbesc limba engleză din britania mare și în urmă cei din statele unite ale Americii-de-nord. Pe partea de vest aveau negri locurile lor, cari erau un număr mare de față, că numai în America numărăm cam 2000,000 de baptisti negri. Pe catedra cea mare să vedeau frații, ca: Dr. Clifford-London, Henry Haslam-Philadelphia, Dr. Conwell-Philadelphia, Dr. Strong-Rochester, Dr. Marshall-London, F. B. Meyer-London, Rushbrooke-Anglia, Shakespeare-Anglia și alții bărbați distinși a lucrului nostru. Pre câțiva dintră ei îi podobește păr cărunt, dară batera inimii și isvorirea cugetării lor dovedesc aceea copilărie, care Mântuitorul după Matei 18, 3. 4. așa nalt prețuiește.

După o introducere edificatoare de servicii dumnezeesc luă Dr. Clifford cuvântul la referatul său de deschidere. El vorbi despre; „Începutul și caracterul, însemnătatea și lucrul reuniunii universale baptiste.“ După câteva cuvinte de introducere mulțămind transpunerea pesidiului la primul congres în London 1905 zise el următoarele:

„Noi suntem aici în numele și prin harul Domnului Isus Christos, Mântuitorul nostru, adunați. Noi ne bucurăm de prezența lui promisă și conducerea sigură a sfântului său Duch. Împărtășirea noastră e cu Tatăl și cu Fiul, și ne bucurăm, a putea adăugi, cu milioanele fraților nostri baptisti din toată lumea. Noi formăm numai o turmă mică în orașul iubirii frățescă, dară noi suntem aici, și în aceasta oară sunt adunați cu noi în mărturisire și dor, în căutare și silire pentru venirea împărăției lui Dumnezeu și încoronarea Regelui regilor mulți din ai nostri. Noi nu avem numai o săptămână a convenirii aici, ci și o săptămână a rugăciunii unită în căsile și bisericile noastre — cu adevărat o săptămână mare, doară cea mai mare în experiența frățietății

noastre baptiste. Nici când mai înainte nu am realizat noi așa pătrunzător conexiunea noastră esențială, nici când mai înainte nu era întră noi așa o lipsă de reunire, în care sunt uniți lucrătorii orașelor provenite și orașelor mari, cu suflete singuratică, cari sunt dobândite și arădicate la nălimile credinței, deciși a ținea ceștile cele amenințate ale adevărului în comunele și orașele lumii întregi, față cu atacurile cele puternice dușmănești și în disprețul tuturor urmărilor cari abvin dela aceasta. Este o atmosferă întăritoare, care o inspirăm, distinsă cu marea înăsușe a predării sub subordinațiunea lui Dumnezeu, a credinței în puterea Evangheliei și a credincioșiei neînvinsă către principiile, prin cari suntem ținuți strâns la oaltă. Aici nu-i alta ceva decât casa lui Dumnezeu, și aici e poarta cerului! Nu numai aceasta. Un mare nuor de martori stă în jurul nostru, noi stăm în prezența lor. O parte din aceasta oaste a plătit mărturisirea sa cu sângele. Noi suntem mulțămitori pentru serviciul lor și ne bucurăm de moștenirea cea bogată, care a venit preste noi. O parte are în prezent mult de suferit. Soții de drum în tot acela front sub conducerea general-comandantului rescumpărării noastre am făcut să treacă pe înaintea ochilor nostri împlinind serviciul lor de luptă. Răsplata lor urmează. Dară aici este încă o mulțime măreață de bărbați și și femei, cari ne îmbucură prin aceste zile memorabile a amintirii mulțămitoare nainte mergătorilor nostri eroici, în simpatie arzătoare cu suferitorii cei eroici pentru convingerea conștiinței. Pentru lățirea principiilor, pentru cari suntem îndatorați, să ne rugăm, ca Dumnezeu să ne binecuvinteze și să lase a prospera tot mai mult, ca să binevoiască a ne conduce în căile sale și a ne îmbrăca, ca în anii viitorii, cari stau înaintea noastră, să facem lucrul său. Așadar servescă acest congres spre progresul nostru

intern, spre mântuirea consoților nostri, spre formarea cursului viitor a adunărilor noastre și propășirea împărăției dreptății, a păcii și a bucuriei în Duch sfânt!"

Petruzece de minute ținu acest referat bogat de conținut, cu mare vieciune, claritate, căldură și însuflețire, care făcu o impresiune adâncă spre toți participanții. După ce găta Dr. Clifford, cuprinse așa o însuflețire adunarea, că toți să arădicară și arătară mulțămirea lor în cuvinte sunătoare. O cântare să cântă stând. Dr. Clifford era așa de pătruns de arătarea mulțămirii, că erumpsă în plâns sunător și sub un riu de lacrimi zise: „Șesezeci ani sunt, decând sunt botezat și aparțin adunării baptiste. Nici când n'am fost așa onorat ca astăzi. Aceasta mă rușină, nu sunt vrednic de ea, și toată onoarea o pun la picioarele aceuia, la care singur să euvin: Mântuitorului meu, Isus Christos."

După aceasta vorbiră încă șese reprezentanți în adunarea de deschidere, întră ei și primarul orașului Philadelphia. Seara s'a făcut prezentarea și salutarea reprezentanților ajunși din diferite țări din lume. Din fiecare țară putu câte un reprezentant vorbi patru minute, și ceilalți să arădicau și cântau câte o cântare.

Pentru Germania a vorbit fr. I. G. Lehmann, și noi cântarăm: „Sus fraților, sus sub steagul D-lui Isus." Corul îl cântă întreaga adunare. Tonul de după amezăzi ca și cel de seara era vesel. Impresiunea era puternică, ba, va rămânea neuitată la participanți.

Conform programului au fost zilnic trei ședinți săptămăna întreagă. Referenții s'au mântuit de problema lor cu sirguință laudabilă. Câțiva din ei lăsară în urma lor deosebit adâncă impresiuni. Tot așa și portractarea cauzei tănărimei în familie, adunare și școală. Deosebită amintire merită Joia, în care s'a dat parola: „O sută mii dollari pentru zidirea unui semi-

nar în Europa", și în fapt s'au sămănat și dat 72.000 dollari. Aceasta era o faptă mare, care dă dovadă despre conștiința de sine solidară, care umplu inimile celor de față.

Două vizite s'au îndeplinit pe baza invitării deosebită de participanții congresului: una în prăvălia lui Wanne-maker, unde cu o zi mai înainte s'a gătat orgoana cea mai mare din lume și acuma să auziră primele ei tonuri mărețe, cealaltă a fost în universitatea Pensylvaniei. Aici s'a aflat ocaziune, în conversare frățască a înoi pretenia din trecut și a face pretenie nouă cu alții.

Bătător la ochi era, că și dacă septămână de mai înainte ținură baptiștii convențiunii Sudică și Nordică a baptiștilor Americani în tot acela templu conferința lor și cei mai mulți din ei au participat și la congres, totuși nu s'a micșorat bucuria de cercetat și interesul în zilele congresului, adunările aveau puterea lor atrăgătoare și inspirațiunea lor. Numai Vineri după amiază s'au observat câteva locuri goale. Duchul, care însufleșii rugăciunile și vorbirile și pătrunse adunările, era un adânc creștin, cu seriositate sfântă și iubire intim frățască dres. Noi cu toți reprezentanții națiunilor una în Domnul, însufleșiți de dorința a servi lui și lucrului său și a ne lupta la olaltă și pentru olaltă și a ne ruga pentru venirea împărăției lui Dumnezeu. Tot acela cuget s'a descoperit și în întimpinările fraților singurari.

Prânzul și cina fu în dar împărită reprezentanților celor din străinătate în localitățile de Sub templu. Chelari negri au servit.

Sâmbăta seara în 26 Iunie, a fost adunarea finală. Templul nu putu cuprinde participanții, mulți trebuiau să stea afară. După introducerea edificatoare fu pertractată tema: „Baptiștii, și venirea împărăției lui Dumnezeu a) în țări necreștine, b) în Europa, c) în America.” Apoi luă Dr.

Clifford cuvântul la o vorbire mișcătoare de despărțire. Cu cântare din inimă și rugăciune ferbinte fu închis. Și aceasta adunare însufleși mai ales Duchul unității, a pietății și a voinței de servit după exemplul lui Christos. Noi petreceam pe înălțimea lucrurilor credinței și respiram aer din înălțime.

Numai aceea ne-a părut rău, că numai la 11 frați Germani le-a fost cu puțință, a participa la aceasta bucurie. Cu atâta mai cu multămită am salutat hotărîrea unanimă a congresului, care urmă la chemarea amabilă a fr. nostru Simoleit-Berlin, că congresul viitor universal să se țină în 1916 în Germania, și încă în Berlin, în care apoi vor avea mulți din frații nostri ocaziune a participa.

Presidentul cel nou e Dr. Mc. Arthur-Newyork, care făgădui, a face cât îi s'a putea mai bun în lucrul Reuniunii Universale Baptistă.

Binevoiască Domnul, care a făcut cu puțință conlegarea baptiștilor din toată lumea în Reuniunea Universală, și planurile, scopul și țintele acestei reuniuni a le realiza spre gloriificarea Numelui său!

Din Wge.

Din Făurie.

„Oh, țara mea frumoasă ești. De multe-ori te pomenesc,” așa sună o cântare cunoscută, și poetul are drept cu aceea, când își amintește de patria cea cerească și cântă despre frumuseța ei. Dară dacă cântăm viața omenească și patriotică, unde încă sunt mulți, cari își aduc aminte de patria lor, mai ales cei emigrați își aduc adeseori aminte de patria lor, și nu de puține ori suspină și lacrimă eugând la pământul nașterii lor. Poporul iudeilor plângea în babilonia, când și-a adus aminte de Sion. Oh, ce dulce-i patria mea! zic mulți. Și ce vom zice noi? Fiecare țară își are marginile ei, adevărat e regulată și organizată, altcum nu poate bine sta. Fiecare țară are oameni, cari o pă-

zesc, ca nu cumva să între vr'un strein nechemat și să facă disordine în ea, adecă să nu strice pacea țării. Deși toate țările din lume aparțin universului, totuși stau independente una de câtră alta.

Nici împărăția lui Dumnezeu nu să poate altcum înțelege. Aici sunt toți credincioșii cei de o părere într'o legătură, toți formează o reuniune pe toată fața pământului. Dară după cum într'o țară sunt mai multe cercuri, și acestea să conduc independent de câtră olaltă în treburile lor, așa și aici trebuie să domnească o pace, o regulă, una organizație, fiecare primar să fie independent în conducerea sa, neatârnuând dela domnia sau supremația altora. Nici nu ne-am putea-o altcum gândi, ca liberă. Cum s'ar și putea cineva lăuda cu patria sa, când alții ar sta înapoia lui și s'ar amesteca în toate lucrările lui, ca să-I dea peste degete. Unde-I frumseța lucrului și amintirii patriei? În captivitate plângeau și gemeau chiar și capii lui Israel sub domnia altora, ba chiar și în patria lor subjugată de Filistenii gemea poporul și capii săi; dară când fură liberi și fiecare în cercuțul său, sub conducerea bătrânilor a fiecărui oraș de sine, să bucurau și înfloreau. Așa și poporul nostru va avea bucurie și va înflori, când nu va avea asupra sa domnitori peste domnitori fără de lipsă, când va avea fiecare oraș, sau cercuțul lucrătorul său, la care nu-I poruncească și nu au drept Petru sau Pavel a-I pune corbă la gură, ei poate lucra liber în cât ține hotarul său, neavând frică, că se va băga careva vecin nechemat și să anesteacă, adecă își bagă nasul în oala lui, stricând pacea poporului său. Numai atunci poate așa un conducător cu tot cu poporul său cânta, chiar și despre unitatea care o sânteste și gustă liniștea netulburată în acest loc sărac, unde e încunjurat de atâtea ispite: „Oh, țara mea frumoasă ești!”

* * *

Ce frumoase sunt convenirile poporului lui Dumnezeu, mai ales când e vorba, că ne lipsese multe și acestea ar trebui la o așa convenire isprăvite, și încă acelea multe sunt tot așa de importante, una mai mare ca cealaltă. E foarte frumos, când poți vedea așa mult popor, bărbați aleși și trimeși la olaltă, cari au un scop, și conducătorii acestui popor ales au un — program mare, așa mare, că nici ei sânguri nu știu, care punct l-ar isprăvi mai înainte. Numai că nu de mult la așa o convenire întrebă cineva de așa un conducător bătrân, care ar fi cel dintîi punct. Și când o auzi, zise el în modul său singular: „Pentru ce aceasta prostie?

Accea o faceți mai înainte, care ar trebui mai în urmă lăsat.” O putem înțelege, că dacă cineva așa lucră, atunci nici cealaltă nu au multă neajdece despre ceva lucru serios. Sunt înse și așa oameni, și încă creștini, cari știu a-și face program bun, îl știu bine pregătiți și știu a-l și îndeplini la vreme. La ei merg toate cauzele neted și repede. Ei să îngrijesc și de referate bune dela unii și alții oameni de a lor însemnați, pentru creșterea și înăntarea lucrului lui Dumnezeu. Toate lucrurile lor merg frumos, fără de a suferi vre-o pedică, fără de a să urî poporul și a deveni somnuros. Pre aceia dacă i-ai întreba, că unde au fost și ce au lucrat acolo, ar răspunde, că la ședință în A sau B și (i-ar da răspuns și deslășire, fără a să gândi mult, că ce s'a gătat acolo, și iacă în câtă vreme și cu ce rezultat. Sunt înse și așa oameni, cari merg la vr'o ședință, acolo au apoi vreme a dormi, adecă o pățesc așa, cum o zise cineva nu de mult: „Dacă voiți a trimite oamenii la ședință, trimeteți așa unii, la cari le place somnul.” Accea-I sigur, că dacă așa oameni merg la vr'o ședință, aceia nu mult fac. Și dacă conducătorii ședinții tot așa oameni sunt, atunci nu se vă găta nimica bun, de-

cât numai să pradă vremea, banii și lumina înzădar. Dacă în acest caz vor fi întrebați de cei ce i-au trimes, și aceia au tot dreptul a-i întreba, că doară pentru aceea i-au trimes și le-au plătit calea, că unde au fost și ce noutate le-au adus dela sedință, vor putea spune: „Io mis mic, nu știu nimic”, sau numai cu puțin mai mult se vor putea lăuda, decât cu aceea, că acuma avură destulă vreme de lenevit și durmit. Că să se fie gătat ceva, ei nu știu. Așadar sedințele noastre au să fie mai cu multă înțelepciune aranjate, că să pot afla întră cei trimiși și de aceia, cari vor zice, când vor fi în viitor trimiși: În cea rând am predat banii cei frumoși și vremea cea scumpă, nu voi merge iarăși, a perde vremea. Facă-se dară toate după regulă și cu înțelepciune, că Dumnezeuul nostru este Dumnezeuul regelei.

MISSIONE.

*** Conferință în Tulka.** Cu ajutorul lui Dumnezeu s'a ținut în 7-lea Nov. o conferință în Tulca, la care au luat parte mulți frați, din multe locuri. Bucuria n'a fost prea mică. Au venit mai multe cauze înainte. Ca oaspeți au petrecut întră noi mai mulți frați din Salonta și fr. Meyer. — Dee Domnul bucurie și pace, tot așa și iubire între poporul său, ca toate, câte să fac, să se facă ca Domnului, și spre onoarea gloriosului său Nume.

Un participant.

*** Deschidere de adunare în Ianoșda.** Cu ajutorul bunului Dumnezeu au avut frații din Ianoșda deschidere de adunare Duminecă în 12 Nov., le care au gustat o mare bucurie atât cei din loc, cât și mulți alți frați, cari au venit din multe locuri la olată. Este o capelă frumoasă cu cam 200 șezuturi, pentru ei destul de largă, dară mulțimea fraților veniți și alții ascultători nu o a putut cuprinde. Fr.

Cornea și Florian au servit la cuvânt. Corul din Talpoș încă a luat puțină parte din lucru.

Dee Domnul, că și aceasta casă să fie pentru mulți păcătoși ca un Zoar mic, unde să aște viață în ranele lui Isus Christos, Mântuitorul păcătoșilor.

Un participant.

*** Deschidere de adunare în Selegeni.** Prin îndurarea Domnului Atotputernic au putut cei puținți frați din Selegeni preda casa cea zidită scopului ei. Duminecă în 12 Nov. Frații au fost mai din multe locuri mai ales din jur adunați, a lua parte la bucuria fraților celor puținți.

Dee Domnul binecuvântarea sa preste toți, cari să ostănesc în lucrul său, și și preste aceasta casă, ca toate să fie spre a lui onoare.

a.

*** Școala de misiune în Budapesta.** s'a început din nou, și provocăm atențiunea tuturor fraților nostri cari au avut și în zilele trecute în conferința din Tulca ocaziune a auzi, că cât de lipsă e așa o școală și cât de folositor e, dacă putem avea așa bărbăți, cari să jefesc lucrului lui Dumnezeu și cauti la aceasta a-și însuși cât de multă învățătură, ca să fie potriviți în lucrul cel mare, că noi avem până acuma 3 frați în școală, cari tăgăduindu-se pre sine, au sfințit viața lor lucrului Domnului, neînfricându-se nici de cei 4 ani de învățare în școală, care să-i facă cu atâta mai potriviți spre lucrul cel sfânt.

Deja prin 3 ani au trecut (2 înși), și au început și al 4-lea, și că până aici ajunseră, nu s'ar putea altceiva însuși, decât charului cel nemărginit al Domnului; cătră care mulți dintră frații nostri iubiți, cari poartă la inimă cauza cea sfântă a Domnului, au înălțat mai de multe-ori rugăciuni ferbinte, și Domnul i-a ascultat. De care iubiți frați să nu se ostănească nici de aici înainte, cari știu judeca, de ce preț mare e știința, de care avem atâta lipsă la vestirea evangheliei, și la lățirea împărăției lui Dumnezeu.

Și nici de aceea nu uita iubiiții nostri frați, că ei afară de hrană, care o capătă în dar dela frații maghiari, mai au lipsă de multe altele, precum cărți, mai ales acuma în anul din urmă, pe lângă acestea haine și încă multe altele.

Pentru aceea am recomanda, ca frații nostri să-i cerceteze pre ei cu câte un Mandat Postal (Póstautalvány) cât de greu, care să trimeteți pe aceasta adresă: *Táska Rezső Budapest, VIII., Kistemplom-u. 12.* Frații nostri tânări sunt foarte mulțumitori pentru toate acelea, ce au făcut iubiiții nostri frați pentru ei și în cei 3-ani trecuți. Și și în anul viitor să roagă Domnul, ca să ajute voioși acolo, unde-i de lipsă. Tot darul va fi evitat în „Adevărul.“

Totodată facem atenți pre iubiiții nostri frați, că după sfârșitul acestui an de școală cei 2 frați Români sfârșind ștudia lor, vor pași afară pe câmpul luptei, ca aceea ce au învățat să apliceze în praxă; pentru aceea dacă undeva ar avea frații lipsă de lucrători, să se îngrijască de timpuriu prin rugăciune înaintea Domnului și apoi îi pot chema de lucrători.

DIFERITE.

O epistoală.

Dupăcum am arătat în numărul trecut al „Adevărului“ despre călătoria mea în Macedonia etc. tot la fel voiese și acuma a înștiința fraților, despre darul lui Dumnezeu, care din nou să arată în bisericile Macedoniei. (II. Cor. 8, 1.)

În aceste zile am primit o epistoală dela un prieten macedonean, cu care am făcut cunoștință când am umblat pe acolo.

Cuprinsul epistolei era următorul:

Scump amice R. Tașca!

Am primit cartea postală precum și Revista, ce ai binevoit a

mi-o trimete, pentru care îți și mulțămesc din adâncul inimii.

Din voia celui prea înalt mă aflu bine, ceea ce îți dorese și D-tale.

Aflăm mai departe, că decând am făcut cunoștința ta, și decând m'am adăpat din izvorul dătătorului de viață sufletească, Biblia, parcă m'am schimbat în alt om. Zilele îmi par mai voioase și viața mai fericită.

Din când în când nu mă uita, mai trimite-mi ceva cărți duhovnicești. Cu pretenie în Domnul,

G. Ciohagi.

Fraților, aceasta epistolă m'a făcut o mare bucurie, văzând, că nu înzădar am făcut aceasta cale așa îndepărtată, ci Domnul s'a îndurat de unii, cari au dorit mântuire sufletească, căroră a binevoit ale arăta lumina adevărului. Deci fraților, nu uitați, că sunt încă sute de milioane, cari trăiesc fără a cunoaște pre Dumnezeu, și la toți aceștia trebuie dusă evangelia: vestea mântuirii: „Că așa a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pre Fiul său cel ununlăscut, ca tot cel ce crede în El să nu se pearză, ci să aibe viață vecinică.“

Dce Domnul ca toți să luăm la inimă acest lucru serios, care ne privește pre toți, cari aparținem poporului lui Christos, Mântuitorul. R. Tașca.

Aceasta îndemnare ar fi bine, ca să o luăm toți la inimă. *România, Sârbia, Bulgaria, Turcia, Macedonia și alte țări învecinate sunt, cari așteaptă dela noi lumină și ajutor.* Noi am putea mult face numai dacă voim. La aceasta s'a și înființat din partea a câtorva frați, societatea de misiune pentru Sud-Ost-Europa, cătră care să pot asocia toți aceia frați și prieteni al missionului, cari au o simțire și iubire cătră cei ce sunt încă la întunecul lumii și în umbra morții, fără de Christos și fără de Dumnezeu în lume. Așadar ajutați pre frații nostri,

carl să luptă și să ostănescă întră așa popoare cu ceea ce fiecare poate. Și darul cel mai mic să primește și să evitează în „Adevărul”. Să poate trimete la Simion Negru în Kürtös. (Arad-megye.) și și la redacție.

Din Nagyszalonta am primit prin Kovács Károly 12 coroane pentru misiunea „Sud-Ost-Europăneă.” a.

--

Testimoniul de sărăcie a unui popă.

În comuna Păgânești (com. Caraș-Severin) s'a întâmplat în Octombrie, că au mers puținei frați din Furdia și doi înși din Hăugești, ca să vestească evangelia mântuirii în casa unui frate. Precând ei erau așa la o altă vr'o 13 înși și să bucurau pe lângă cuvântul lui Dumnezeu, iacă vine preotul comunei în casă cu o mare larmă și batjocură. Fratele și stăpânul cășii îi dădu scaun de șezut, dară el nu voia să șază, ci striga mai departe. Fratele spuse să fie în liniște, sau să iese afară, înse lui nici aceea nu-i plăcea. Atunci îl îmbrățișă fratele și-l scoase afară, dară și popa să acăță de el, ca să-l scoată la drum, dară frații Samson și Petrică din Furdia traseră pre fratele în casă, dară și popa cel de năcăz voia să între, înse frații ținură ușa, ca să nu poată intra, și să nu-l tulbure în lucrul Domnului. Dară popa voia a-și împlini dorința inimii, că scoase un revolver și puscă pre fratele în cap, dară nu-l omori, că glonțul merse dela frunte peste ceafă spintecându-i pielea, și așa nu fu spre moarte.

Trist lucru! Popa avea să meargă la biserică, unde, când frații să întorseră dela judele, la care îi arătară cazul, văzură că-l aștepta nănașul și moașa cu un prunc mic la botez, dară lui i-a fost mai cu grabă să meargă la adunare, să conturbe și să ucidă, nefăcânduși lucrul și datorința în biserică sa. Oare cum e lucrul așa unui preot, sfânt, curat, binecuvântat? Aici să vede bine testimoniul său cel de sărăcie! Pre acesta

preot de sigur nu Duchul Sfânt l-a pus ca păstor preste turma lui Christos și îngrijitor înțelept a cășii lui Dumnezeu, ci cu ușor o putem crede, că și la acest caz avea spiritul alcoolului în sine. Nu, noi nu avem lipsă de așa preoți! Noi o și știm, pentru ce am eșit din mijlocul lor! Noi nu voiam, și nici nu voim a fi conduși de conducători orbi, păstori înaintați; nouă ni conducător și învățător arhiepiscopul și păstorul sufletelor noastre, care a venit, ca să avem viața, și aceea cu abundență.

Găina de misiune alui Radu.

Radu privea într'o zi cu mare uimire puii cei mici de găină a mătușii sale Lina. „Ce ai face tu cu așa un pui mic, Radule, dacă te-ai cinsti cu el?” întrebă mătușă-sa.

„Ce ai face cu el? L-ai nutri, până ar fi mare, și apoi ai face din el o găină de misiune,” răspunse Radu cu serioșitate.

„Oare face-ai tu în fapt o găină de misiune din el?” întrebă mătușă Lina uimită. Ea să îngrijea puțin de cauza misiunii; ea zicea, dacă tot omul s'ar îngriji de sine, cum o făcea ea, atunci nu ar trebui banii de misiune.

„Aceea de sigur ai face,” declară Radu. „Eu mă bucur, pe când voi putea câștiga bani, ca să-i pot da în casa de misiune. Dară tu nu, mătușo?”

„Dapoi, nu te îngriji tu de mine,” zise ea; „dară eu îți dau un pui mic și voi vedea, ce vei începe cu banii de pe ouă.”

Radu să sâmți preafericit, când să grăbi cu puiul în corfă spre casă. După o câteva luni s'a ținut o adunare de misiune în biserică din apropiere. Întră darurile mai mari să afla aceasta: „Banii misiunii găinii Cor. 8.50.” O față roșietică privea într'ascuns spre mătușă Lina. Și mătușă Lina dădu îndată ceva și mai tirziu încă mai mult. Radu aduse prin darul său o peatră bună în rostogolire.

LECȚIUNI DE DUMINECA.

Pentru Duminecă în 3 Decembrie

49. Rezidirea zidurilor Ierusalimului.

Neemia 3, 33—4, 17.

Cuvânt de aur: „Priveghiați, stați în credință, îmbărbățiți-vă, întăriți-vă.”
1 Cor. 16, 13.

În lecțiunea din urmă am văzut noi, cum Neemia, mișcat de întristare și durere pentru orașul său, căuta mila și ajutorul lui Dumnezeu. Aceasta-i important, dară nu tot, cât el putea face și pentru aceea trebuiau făcute. Dacă îi permise regele, putu el și la Ierusalim merge, ca să ajute în persoană. La ocasiunea care îi să dădu mai întâi zise el regelui sub suspine cătră Domnul, năcazul său și fu îndată înzestrat cu pleniputență regească trimes, ca să ajute poporul și lucrului celui slab. El merse deci la Ierusalim, cercă bine paguba și apoi să învoii cu mai marii, ca să rezidească zidurile Ierusalimului. O cetate fără ziduri le dădea atunci prea puțină siguranță și apoi fu batjocurit și nesocotit. Dară dacă era Ierusalim rezidit și întărit, atunci avea poporul un centru și seut bun. Pentru aceea aveau vrășmașii un interes la aceea, a împedeca după puțină zidirea, precând Neemia, patriotul cel zelos, jela și nu să odichni mai înaintea, până era cetatea întărită, zidurile rezidite și porțile puse la loc. Zidirea acestor ziduri a Ierusalimului este o icoană despre zidirea împărăției lui Dumnezeu în general. La popor e multă zăbovire și lenovie, vrășmașii împedecători sunt mulți foarte, și numai bărbați decisi, aprinși de iubirea lui Dumnezeu pot ajuta, ca zidirea să înainteze. De am fi noi ziditori adevărați!

Întrebări: 1. Despre care bărbat ne spune lecțiunea noastră? 2. Unde călători Neemia, când căpătase slobozenie? 3. Ce voia el în Ierusalim? 4. Căr vrășmași aveau Iudeii? 5. În ce voiau ei a împedeca pe Iudei și pe Neemia? 6. Cum să arătară ei la începutul lucrului? 7. Ce au încercat ei mai târziu? 8. Cline luă parte la zidirea zidurilor? 9. Cum

să scuti Neemia contra vrășmașilor? 10. Căr regulări făcu el contra violenței lor? 11. Cătră cine stătea la aceasta necurmat încrederea sa? 12. Ce îi-a folosit și aceasta lecțiune pentru viitor?

Duminecă în 10 Decembrie.

50. Neemia și vrășmașii săi.

Neemia 6, 1—19.

Cuvânt de aur: „Iehova este scutul vieții mele: De cine să mă înfricoșez?” Psalm 27, 1.

Cum Neemia, nesocotind toată vrășmașia, zidea cu îndrăsneală zidurile Ierusalimului, ne-a arătat lecțiunea din urmă. Astăzi vedem, cum își iau vrășmașii sborul lor cătră atacul inoite, căr erau în tot cazul mai violente, ca toate cele de mai înainte. Vrășmașii poporului lui Dumnezeu pot schimba metodele lor de atac, dară vrășmașia lor rămâne și va fi tot mai periculoasă, cu cât mai puțină să arată a fi. Neemia ne dă și astăzi un exemplu bun cum ar trebui să întâmpinăm vrășmașii nostri și metodele lor.

Aici vedem noi: 1. Vrășmașii sunt totdeauna la aceea, a împedeca sfârșirea lucrului. (v. 1—9.) 2. Vrășmașii nu să spărie nici de mijloacele cele mai de lăpădat, numai dacă pot crede, că își ajung scopul. (v. 10—14.) 3. Vrășmașii trebuie să recunoască în sfârșit mâna lui Dumnezeu, dacă lucrul totuși va fi sfârșit. (v. 15.—19.)

Întrebări: 1. Ce a zidit Neemia în Ierusalim? 2. Cino căuta a-l împedeca la aceea? 3. În ce mod să încercară ei după lecțiunea noastră? 4. Cum răspunde Neemia la aceasta chemare? 5. Ce voiau eu epistola deschisă? 6. Ce știa Neemia să spună la aceea? 7. Cum căutară acum a-l opri în continuarea zidirii? 8. Ce a dat cauză acestor „profeții” la aceasta? 9. În câte zile s’au gătat zidurile? 10. Ce au recunoscut deci și păgânii? 11. Ce învățăm noi din aceasta lecțiune? 12. Care vătute alui Neemia volesti tu a fi-a însuși?

Duminecă în 17 Decembrie.

51. Ezra învață legea.

Neemia 8, 1—18.

Cuvânt de aur: „Desevârșită este

legea lui Iehova, ca reînsuflețeste sufletul." Psalm 19, 7. (8.)

Cu sirguintă mare și stătornicie tare s'a îngrijit Neemia de aceea, ca Ierusalimul să devie iarăși o cetate de scăpare și siguranță. Ori și cum să puneau vrășmașii față de el, ei nu puteau împedeca, ca zidurile să fie gătite și porțele lucrate și puse la locul lor. Apoi ordină el, ca porțele s'au deschis târziu dimineața și s'au închis de vreme seara, așa că un asalt a vrășmașilor nu ușor era cu putință. El puse și străji, ca locuitorii Ierusalimului, acăror număr era încă foarte mic, să locuiască și să se odihnească în siguranță. Dară așa un bărbat pios ca Neemia, nu putu fi îndestulat cu aceea, că poporul său și cetatea cea iubită să fie în cătava stare bună pe din afară și cinstită, ci 'el eugeta și la aceea, cum ar putea deveni și din lăuntru și către Dumnezeu bine. Capitolul nostru ne arată, că Ezra, cărturarul, îi scădea într'aceasta cu credincioșie în ajutor. Despre bărbat n'am auzit noi de mult ceva, pânăcând Neemia zidea, nu fu el amintit. Ori că au esplicătorii drept, carî zic, că el în acest timp s'a întors la curtea perșilor, sau că au aceia drept, carî zic, că Ezra era un învățat, dară nu un bărbat al lucrului practic. El scrisese, condus de Duchul lui Dumnezeu, pe biblie, adică cărțile Cronicelor, carî din început numai una carte formau, și cartea Ezra, dară zidirea zidurilor o lăsă el pe Neemia guvernătorul. Deci, nu mult zace într'aceea, că unde era și că oare amintit e sau ba, numai dacă făcu, ce a cerut Dumnezeu dela el, în tot cazul aflăm, că el ocupă acuma locul cel potrivit, când era vorba, a învăța poporul în lege.

Întrebări: 1. Unde-I poporul adunat după lecțiunea noastră? 2. Ce ceru el dela Ezra, cărturarul? 3. Cum s'a arătat Ezra la aceasta cerere a poporului? 4. Cum asculta poporul cetirea legii? 5. Care serviciu îl făcură încă elviții la aceasta? 6. Care efect avu aceasta la popor? 7. Prin ce deveni iarăși liniștit și vesel? 8. Cine s'a grăbi a doua zi la

cuvânt? 9. Carî prescrieri aflară aici, date? 10. Cum pertractară deei acestea? 11. Cum s'a o facem noi cu cuvântul lui Dumnezeu? 12. Ce ți ție mai important în aceasta lecțiune?

Duminecă în 24 Decembre.

52. Nașterea lui Isus în Betleem.

Matei 2, 1—12.

Cuvânt de aur: „Astăzi vi-s'a născut Mântuitor, care este Christos Domnul, în cetatea lui David." Luca 2, 11.

Nașterea lui Isus, Închinăciunea păstorilor, și venirea Maghilor: cei dintii arătând iudaismul, care caută pre Mesia, ceilalți arată lumea păgână, care vine la Mântuitorul lumii. Două soiuri de căutători după Christos există în lume: așa unii, carî îl caută, ca să îl se închine, și așa unii, carî îl caută, ca să-l piarză. Înteptii dela răsărit erau cercători onești și „căutători de Christos", precând Irod era unul fără de omenie, viclean. Dară Domnul dă numai celor sinceri rezultat, precând planurile celor violenți nu s'au împlinesc.

Întrebări: 1. Care praznic serbăm noi în zilele viitoare? 2. Ce ne amintește acest praznic? 3. Unde s'a născut Christos? 4. Cine o vesti mai întâi? 5. Cine s'a închină mai înainte lui Isus? 6. Cine veni dintre păgânii mai înainte la El? 7. Unde îl căutară pro El? 8. Cine le spuse calea? 9. Cum aflară deei pro Isus? 10. Ce făcură ei apoi? 11. Cu ce îl mai cinstiră? 12. Ce ne învață aceasta lecțiune, mai ales?

Duminecă în 31 Decembre.

53. Planurile milei lui Dumnezeu cu Israil.

Mica 7, 7—20.

Cuvânt de aur: „Cât de mare este bunătatea ta, pre care ai păstrat-o celor ce se încred în tine." Psalm 31, 19. (20.)

(Repetire.)

E natural, a face la sfârșitul anului retropriviri, și așa și poate fi bine, că noi în ultima Duminecă a anului, care-I astădată și ultima zi, să mai aruncăm o privire la ultimele lecțiuni, ca să ne mai înfățișem odată conținutul lor general. Cum o aduce ad-

resa lecțiunii noastre la exprimare, e aici vorba despre planurile milei lui Dumnezeu, cari le-a avut cu poporul său Israil din vechime. Păcatul aduse poporul în nefericire și captivitate, dară Dumnezeu nu-l dădu perzării, ei îl scoase din nou afară și îi făcu bine. El voia, că prin acest popor să capete lumea mântuire, și El a dus planul său cu credincioșie la îndeplinire. Și dacă nu merge fără judecată și pedeapsă, atunci totuși îi era spre bine și nu spre nimicire.

Pentru Duminecă în 1912, 7 Ianuarie.

Prevestirea nașterii lui Ioan betezătorul.

Luca, 1, 5—23.

Cuvânt de aur: Ebrei 11, 7.

La sfârșitul anului.

Cu acest număr s'a gălat anul pentru foia noastră modestă. Anul 1911 a fost pentru noi un an îndurării lui Dumnezeu, care am gustat-o cu toți, atât cetitorii, cât și scriitorii și lucrătorii acestei foi. În acest an încă a adus modesta noastră foie — cât a putut — vesti și întâmplări de peste an din câte părți numai putu. Și în an s'a dovedit ca un prieten bun multora cetitorii ai ei. A căutat a aduce lumină în întunecul multor inimii slăbite și descurajate. A adus învățături învăitoare pentru cei singuratici, cari ici-colea sunt fără de tot sprijinul. A fost ca un comentariu (explicător) în multe întrebări grele pentru vestitorii cuvântului lui Dumnezeu și a fost un învățător și sfătuitor potrivit la învățătorii școlii de Duminecă, aducând totdeauna, și dacă uneori întârziind fără de voie, lecțiunile internaționale, cari să folosesc până acuma în vr'o 60 limbi și în vr'o 80 țări de pe pământ, în tot acela înțeles. Astădată trebuie să fim mulțumitori lui Dumnezeu, că ne-a fost într'ajutor, de am putut lucra, cu putere dela El, și în acest an cu pace și în armonie frățască pe terenul literaturii, deși ici venea ceva, ce unora nu le prea plăcea, dincolo ceva, ce pre

alții îi cam lovea, totuși ne putem bucura. că nu ne-a fost lucrul în zădar. Articolele „Adevărul”-ui au adus inimile cele cam spărioase mai la olaltă. Și deo Domnul, ca „Adevărul” să ne aducă tot mai aproape de olaltă în viitor.

Dacă s'a întâmplat din când în când, că ni am căpătat „Adevărul” la vreme și că doară s'au și descurajat, socotească iubiiții nostri cetitorii, că și noi suntem numai oameni, și pe lângă voia cea mai bună, putem greși. Așadar și pe aceasta cale cerem scuză; în viitor vom a face cât s'a putea mai bine în lucrarea și expedierea „Adevărului”.

Totodată rugăm pre onorații nostri cetitorii, a ne păstra și pentru viitor „Adevărul”, și încât de curând ne facă aceasta cunoscute că câți abonatori sunt în fiecare loc.

Și la aceea am ruga pre On. nostri cetitorii, să binevoiască a dobândi fiecare câtră sine mai câte unul barem; că numai așa vom putea ținea pași cu cheltuielile, cari să urcă din an în an tot mai mari.

În fine mai îndemnăm pre toți aceia abonatori, cari încă nu au plătit pentru 1911, să **binevoiască a trimite suma banilor** foi cât de grabă, că cassarul nostru are de plătit speșele tipografiei, și din cassa goală nu poate da nimic.

Salut pre toți cu deosebită stimă:

REDACȚIUNEA.

PAZĂ!

Frații din toate părțile sunt avizați, ca să se păzească de un diavol, care să prefacă în inger de lumină. Să știe frații nostri că va ajunge curând pe la ei ca să-și umplă pânțele. El e un om tânăr, în haine negre, fața bărnace și zice că-i caldă de ferar, de loc din Nădlac, botezat de un an prin fr. Erdős; dară nu-i adevăr. Eu am căutat cartea lui de lucru, pe când durmea și numele lui e Szolga Romulus, dară numele comunii lui am uitat să-l iau în scris. Dimineața am mers la lucru și i-am pus dejunarea pe masă, și așa luând el o carte a mea s'o citească și

a aflat în ea Statistica noastră, care a și furat-o, și cu aceea știe el a căuta pre frați la cari să-și umplă pânțele. Și o pungă o fură dela mine, dară era goală. Dacă vă va cerceta, să-l cunoașteți. *Salutare frățească

Joan Sav M.-Radna.

Păziți-vă și de Utász János din Ardeal care demult rălăcea dară acumă eși de tot dintre noi la altă sectă, nu-l primiți.

Sida.

POȘTA REDACȚIEI.

Fratele Sicoe în Petroșeni și-a schimbat locuința, deci unu-l îl caută mult și nu-l află, că la el e adunarea. Cel ce merg la el, cum să dau jos de pe tren, meargă pe lângă calea ferată (ștrece) 15 minute și acolo vor vedea de-a dreapta tabla cu numele lui scrisă.

Indinapolis P. Selegean. Fratele Kiss F. Tulka lui spusă să vă scriu în foaie, că au primit banii adunați prin fratele Bora T. pentru sora văd. Krăson Jánosné și mulțămesc. Cele ce ai cerut le vei căpăta curând; călindarele le-am trimis. Salutare

Berbecar.

PUBLICĂRI.

— Biblii mari și testamenturi precum și călindare și alte scrieri religioase, asemenea și tablă frumoasă de părele să pot căpăta la Vasiliu Berbecar, Körösbököny, Arad-megye.

— Cărticica „Sâmbăta sau Dumineca”, care ne lămurește, că de ce avem a ne ținea în această vreme, când așa mult tulbură Sâmbătarii. Să poate căpăta la Welker József, Budapest, VII., Hársta-utca 33. și la redacție.

— Statistica noastră despre anul 1910 să poate încă căpăta pentru 40 fl. de exemplar și 5 fl. portu- postal. Să dau din Budapest, VII., Hársta-utca 33, pe adresa lui Welker József.

Redactor corespondabil:

VASILIU BERBECAR.

Să caută un copil sănătos, să fie de 14 ani ca învățcel de măsur și stielar la: Petrasku Simon. asztalos és üveges mester Nagy-Szt. Miklós, Torontál-megye.

O spră tânără de 24 ani s'ar băga în serviciu la casă creștinoască, de-î cu puțință în părțile Aradului. Adresa ei să poate ști la fratele Brumar Mihaly Kisbárod, u. p. Rév. (Bihar-megye.)

CĂLINDARE

PENTRU CETITUL BIBLIEI

:-: pe anul 1912 :-:

SĂ POT PROCURA

la WELKER JÓZSEF

Budapecta, VII., Hársta-utca 33. sz.

HARMONURI

prețuri
origi-
nale și
plătire
favora-
bilă cu

garan-
ție. să
pot că-
păta la
Körös-
bököny

V. BERBECAR

„PATRU ANOTIMPURI”

Călindarul

POPORULUI CREȘTIN

:-: pe anul 1912, e gata. :-:

Prețul e 50 fleri de exemp. și 5 fieri e portul poștal. Pentru colportari și cari iau multe, să dă rabat.

Tot așa și călindarul maghiar:

„NÉGY EVSZAK” * * *

„MULT JELEN JÖVŐ”

precum și călindarul german:

„JAHRESZEITEN” * * *

și călindarul slovacăsc:

„ŠTYR ČASTKY ROKA”

să pot căpăta în tot acelaș

preț la tipografia noastră pe

adresa lui

Welker József,
Budapecta, VII., Hársta-u. 33.